

Boda Edit

A MINISZTER FIA

Egy térdig érő zokni jön szembe.
Egy levágott farmer, térdig ér az is.
Ajándékba kapott török mintás ing.
És egy kopott, fekete póló.
Így jön. Pontosan szembe jön.
Meg a hosszú koponya. Apja így mondta:
„Pfff, csúf, lopótök alakú! Ronda! Megölsz, te, gonosz.”
Mások: „De szép.” Így mondták neki:
„Ha ilyen szép lenne a koponyám, én is levágnám tövig a hajam.”
Nagy szemek, és kitekintés az univerzum vidékeire,
mindig csakis az ismeretlenbe, a ködös Szamosra.

Valamikor a folyó mellett, a buszmegállóban: halálos röhögés.
Plátói sírás. Május eleji csólátás.
Hajzuhatag a lélek kapui fölött.
Néma fellegvári séta. Úgy tűnik,
a keskeny ösvényen máig látszó hajnali lábnyomok.

Jön. Ebben a szerkóban, a meztelen félkopaszságban.

Túl rövid haj, és semmi más, puszta lét.

Pollenből emelt magányos katedrálisok az éjjelek.

Most itt ez az ember, aki kiszúrja, aki bort ajánl neki,
bármilyet, csak igyon.
Hiszen van neki pénze. Pofája is van.
Mert a lopótök érdekes,
az egész lény annyira fiús, de mégis lányos,
nem tudni, valójában mi lehet.
Hátat fordítani nem lehet,
pedig a pub akkora!

Bort! Amennyit csak akarsz, és amilyet szeretnél.
Milyet is?
Utálok a bort.
Ennyire rövid a hajad?!
A nadrág? A zokni!
A hajad – akkor nagy baj lehet.
Dobott? Ez lehet az ok.
Nincs is ok? És nem is volt?
Úristen, te szűz vagy?!

Akkor hát milyen bort is kívánsz? Veszek –
Én téged meg! Én téged le.
Én. Igen.
Én, a miniszter fia!
Nem hiszed?
De.
Nem hiszed?!
Dehogynem.
Itt az útleveél, itt a pecsét. „A miniszter fia.”

Kit érdekel? A rangkórság sose izgatott.

A miniszter... én téged szívesen...
a miniszter... főleg, ha szűz vagy...
Barátnőm... az van, de nem tudja meg, ez belefér.
Hetente, kéthetente mi a miniszterelnökkel ebédelünk,
nem élvezel el máris?

Szüzem.

Jaj, a fejed egy kórterem.
Lopótök.
Lajstromok.
Szép, de mire való, ha baszni csak úgy nem is.
A miniszter fia vagyok, nem fogod fel végre?

Kórterem.

A miniszter.

Hiába töröm magamat.

Megmondtam: a miniszter fia.

TRAGÉDIA TELEFONON ELBESZÉLVE

Szia, én a villamoson.

Te hol vagy? A Gyűjtőben?

Ja, te tudod, neked nem kell mondanom.

Amikor a kalapáccsal jött nekem, ja,
nem is, hanem a húsklopfolóval.

Én elvagyok. Így kibírom:

járok dolgozni minden nap.

Hétvégén meglátogatom anyut.

A SZEGÉNY KISKAMASZ PANASZAI

Aj, sok baj van az én szüleimmel: az egyik

sok marhaságot beszél,

a másik sok marhaságot csinál.

És reggel még a rigó is szétugatja

az álmat idónap előtt.

CSIPPENTETT MELLBIMBÓ SZALVÉTÁS FASSZAL

Mulandó vers valami feledhetetlenről No. 2

Végy egy nyári napot, ragyogjon az a nap.

Végy egy hosszú utat, fusson akárhova.

Végy egy lányt, szűz legyen,
meneküljön maga elől, és tartson maga felé mindeközben.
Végy egy járművet, akármilyen lehet,
de most legyen egy kisebb teherszállító,
legyen benne egy sofőr is, el ne feledd,
ki ne maradjon, mert
a csöppentett melba...
nem, nem, csippentett mellbimbó
csak így készülhet el.
Végy beszélgetést is, szavakat tégy a szájba,
mindenfélét, mert emberek vagyunk,
tedd, vedd, kavard, de forró ne legyen,
hisz az összetevők idegenek, nagyon különbözőek.
Nyár van, hűvös legyen az étel.
Végy egy kezet, a kormányt elhagyót,
és két ujjat, varangyhideget.

Vedd Jánost, a szalvétaszállítót,
és miután csippentett,
baszd ki, baszd ki, baszd ki! Az útra. És
tömd meg a faszt szalvétával.

A megye legszebb fája